

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.693/2017/3.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. március 27. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2017. szeptember 7. napján kihirdetett **13.B.197/2017/12.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A testi sértés büntettének kísérletét a Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulata szerint **minősíti.**

A vádlottat 263.768.- (kettőszázhatvanháromezer-hétszázhatvannyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: **szám.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 17.124.- (tizenhétezer-egyszázhuszonnégy) forint bűnügyi költség megfizetésére, az állam terhére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulata]. Ezért a vádlottat 2 év szabadságvesztésre ítélte. Ennek végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtása elrendelése esetén a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A felfüggesztés próbaidejére elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. Külön magatartási szabályként előírta, hogy a felfüggesztés időtartama alatt folyamatosan vegyen igénybe életvezetési tanácsadást. A szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről, és a vádlottat kötelezte a bűnügyi költség egy részének a megfizetésére. 63.768.- forint bűnügyi költség állam általi viseléséről döntött.

Az ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, a szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének, a pártfogó felügyelet és a külön magatartási szabály előírásának mellőzése, a vádlott teljes bűnügyi költség megfizetésére kötelezése végett jelentett be fellebbezést. A fellebbezése írásbeli indokolásában ezen túlmenően indítványozta a vádlott közügyektől eltiltását is.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.268/2017/4-II. számú átiratában a tényállás helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának súlyosítását, a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését, a vádlott közügyektől eltiltásra is ítéletét, a vádlott pártfogó felügyeletének elrendelésére és a külön magatartási szabály előírására vonatkozó rendelkezés mellőzését, a vádlott teljes bünyői költség megfizetésére kötelezését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéletábla az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését nem ítélte alaposnak.

Az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálvá megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az ítéletábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részben megalapozott volt, csak kisebb részben szorult az eljárás egybehangzó adatai alapján kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre, melynek az ítéletábla a Be. 372. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva tett eleget.

Az elsőfokú bíróság feltételezhetően elírás folytán szerepeltette az ítélet 2. oldalának 4. bekezdésében a vádirati tényállás egy részét, ezért azt - osztva az ügyészi fellebbezésben írtakat - az ítélet indokolásából mellőzte.

A vádlott személyi körülményeire vonatkozó tényállást kiegészítette azzal, hogy a vádlott tüdőbeteg, továbbá gerincsorvadásban, nyombélfekélyben és gyomorfekélyben szenved, valamint lisztérzékeny.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállása megalapozott volt, és a fenti kiegészítéssel, illetőleg helyesbítéssel képezte a felülbírálat alapját.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat tárgyává tette, és azok mérlegelésének eredményéről is számot adott. A vádlott a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetését és a bűnösségét is elismerte. A megállapított tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok logikus és iratszerű értékelésén nyugodott és így figyelemmel volt arra az igazságügyi orvosszakértői véleményre is, amely szerint a sértett testét csak kis erejű szúrások érték el, és a sérülések keletkezésénél a sértett aktív, védekező magatartása, illetve a viselt ruházata nem játszott szerepet. Erre is tekintettel indokolatlannak tartotta az ítéletábla a tényállás további kiegészítését, illetőleg helyesbítését.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A bűncselekményt részben törvényesen minősítette, azonban elmulasztotta megjelölni az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a testi sértés melyik alapesetének a minősített esetét követte el. A testi sértés minősítésénél abból kell kiindulni, hogy a testi sértésnek két alapesete van, a Btk. 164. § (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétsége és a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntette. A 164. § (4)-(8) bekezdései e két alapeset minősített eseteit szabályozzák, köztük az életveszélyt vagy halált okozó testi sértést. A testi sértés minősített esetének a megállapítása során meg kell

határozni azt is, hogy mely alapeset minősített esete valósult meg. A jelen esetben levonható volt az a következtetés, hogy reálisan fennállt annak a lehetősége, hogy a cselekményével a vádlott 8 napon túl gyógyuló sérülést okozzon és ezt a tudata átfogta, ebbe belenyugodott, ezért eshetőleges szándékkal a Btk. 164. § (3) bekezdése szerinti súlyos testi sértés büntette (8) bekezdés 1. fordulat szerinti minősített esetét, illetőleg annak a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérletét valósította meg.

Az elsőfokú bíróság többségében helyesen feltárta a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, azonban azok kisebb korrekcióra szorultak.

További enyhítő körülményként kellett értékelni a vádlott említett további betegségeit.

Az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszközt, azonban ez nem volt indokolt. Az 56/2007. BK vélemény III/2. pontja értelmében az élet- és a testi épség elleni bűncselekményeknél az elkövetéshez használt eszköz különös veszélyessége súlyosító körülmény. Az eszköz általában akkor tekinthető különösen veszélyesnek, ha az adott módon használva, a szándékoltnál (rendszerint) súlyosabb eredmény előidézésére alkalmas. Az élet elleni cselekmények esetén pedig akkor is, ha az adott módon használva nagy biztonsággal, az elhárításra esélyt sem hagyva alkalmas a halálos eredmény előidézésére. Jelen esetben a használt eszköz különös veszélyessége, a fent említett kritériumok nem voltak megállapíthatók, így a súlyosító körülmények köréből ezt mellőzni kellett. Ugyanakkor további súlyosító körülményként értékelte az ítéletábla a vádlott kitartó szándékát.

Mellőzte az első fokú ítélet 8. oldalának 1. bekezdését, ugyanis az tényszerűen nem volt megállapítható, hogy a vádlott a sértett sérelmére sorozatjelleggel egyre erőszakosabb bűncselekményeket követett volna el. Az pedig, hogy a vádlottat az sem gátolta meg, hogy kiskorú gyermek tartózkodott a házban, a súlyosító körülmények között nyert értékelést, a kétszeres értékelés pedig nem jöhet szóba a büntetés kiszabásánál.

Az ítéletábla az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt törvényesnek ítélte. Az elkövetés körülményei és a jelentős súlyú enyhítő körülmények mellett súlyosabb joghátrány alkalmazása nem indokolt. A cselekmény elkövetése családon belüli konfliktus folyamat eredményének volt tekinthető. Lényegében egy labilis idegzetű ember heves indulati reakciójáról volt szó, ez okozta az elkövetést. A vádlottnak többször lehetősége lett volna súlyosabb sérülés okozására is, azonban mindannyiszor kis erővel szúrta meg a sértettet, és 8 napon belül gyógyuló sérülések keletkeztek csak a sértett testén. Az életveszély távoli volt.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés törvényes volt, annak a súlyosítása nem volt indokolt.

Ami az első fokú ítélet egyéb rendelkezéseit illeti, az ítéletábla osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat. Az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a vádlottat arra hivatkozással mentesítette, hogy az összesen felmerült bűnügyi költség a bűncselekmény súlyához képest aránytalanul eltúlzott volt [Be. 338. § (4) bekezdés]. Ez azonban téves álláspont volt, ugyanis amint arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, az eljárás során túlbizonyítás nem történt, a lefolytatott szakértői bizonyítás indokolt volt és az ezáltal felmerült költség is arányos volt. Ennek megfelelően a vádlottat az eljárás során felmerült teljes bűnügyi költség megfizetésére kellett kötelezni a Be. 338. § (1) és (2) bekezdése szerint.

A megváltoztató rendelkezés alapja a Be. 372. § (1) bekezdése volt. Egyebekben az első fokú ítélet

törvényes volt, ezért az ítéltábla e rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése szerint eljárva helybenhagyta azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának a számát pótolta a vádlott személyi adataiban.

Az ítéltábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárásban a vádlott védelmével összefüggésben felmerült bűnügyi költséget, és rendelkezett annak viseléséről a Be. 338. § (1) bekezdésének megfelelően.

Az ítélet ellen a Be. 386. §-a alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2018. március 27.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.693/2017/3. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.197/2017/12. számú ítéletének meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2018. március 27.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: